

Ἄρχιμηνιά γα' ἀρχιχρονιά γα' ἀρχή κακός σας χρόνος
 que πάντοτε κακή ψυχρή τῆς προσφιλοῦς Πατρίδος,
 γα' ἐν μέσῳ τοῦ πολιτικοῦ τοῦ Ἐθνους κυκλώνας
 Ἄη Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τῆς Κωπαίδος
 μ' ἐγγέλεις, μὲ παστόψαρα que δάνεια γεμάτος,
 κλήν φέρει γα' ἀποξήρανσιν δι' ὄλον μας τὸ Κράτος.

**Τι νταραβέρι και τίκανό!
 τί πανηγύρι μοναδικό!**

Βιτρίναις μὲ τόσα καινούρια παιχνίδια,
 σφυρίκτριαις, δοκάναις, λαγούτα, βιολιά,
 γλυκύσματα, τούρταις, μπουκέτα, στολίδια,
 και πήταις και κόταις και τόσα πουλιὰ.
 Καθεὶς μὲ σφυρίκτρα κουφαίνει τὸν ἄλλον,
 και στρίβουν ἢ βίδες μικρῶν και μεγάλων.

Ἡ φούσκαϊς πετοῦνε ἕψηλά ὅτὸν ἀέρα,
 ἢ κνίσσα τῶν φούρνων ὅτῆς μύταις κτυπᾷ,
 νταούλι και ντέφι, ζουρνᾶς και φλογέρα,
 κη' αὐτὸ τὸ κοντσέρτο τ' αὐτιά σου τραπᾷ.
 Γυναῖκες και ἄνδρες ἀνάκατα ὄλοι,
 και χίλιοι ἀγγέλοι και χίλιοι διαβόλοι.

Κομποὶ λωποδύται παντοῦ τριγουρίζουν
 κη' ὄμοιόν σε καθένα χρυσὸ μαγαζὶ,
 και τρέχουν και τρέχουν και ὄλο σφυρίζουν
 παιδιὰ και γυναῖκες και ἄνδρες μαζί.
 Τοιμηταῖς και γιαννάδες και φάπαις ὅτ' ἀσκέρι...
 πῶ! πῶ! πανηγύρι!.. πῶ! πῶ! νταραβέρι!

Ἄστα σπήτια, ὅτῆς Λέσχαις, ὅτῆ μέση τῶν δρόμων,
 σε κάθε μεγάλο-μικρὸ καφφενέ,
 παρόντων κλητήρων πολλῶν κη' ἀστυνόμων,
 τραβοῦν τ ἔ ρ τ σ ο - τ ἰ ρ ο, τραβοῦν λ α ν σ χ ε ν ἄ.
 Σε κάθε τραπέζι κεφάλια σκυμμένα,
 και ὄλοι τῆς τύχης κυττοῦν τὰ γραμμένα.

Αὐτὴ τὴν ἡμέρα τὰ κόβουνε ὄλοι,
 μὰ μέσα ὅτὸ τόσο φρικτὸ πατιρντι
 βροντᾷ κάπου κάπου κανένα πιστόλι,
 κη' εὐθὺς δπου φύγη σ' αὐτὴ τὴν βροντῆ.
 Και βγαίνουν μαχαίρια κη' ἀρχίζουν ἀντάραις,
 και πέφτει ὄμοιουλα γερὴ ὅτῆς δεκάρας.

Τι τρέλλα ὅτὸν κόσμολ.. τί κλοῦτος και πείναι
 καθέννας χορεύει κη' εὐχαῖς τραγουδᾷ...
 βροντᾷτε νταούλια φυσᾷτε κλαρίνα,
 κη' ὁ Ἄη Βασίλης τρεχάτος πηδᾷ.
 Κη' ἐγὼ εἶνα μόνο ζητῶ, εἶνα θέλω,
 μὲ τρίχες ἐφέτος τὰ ὄδω τὸν Σεμτέλο.